

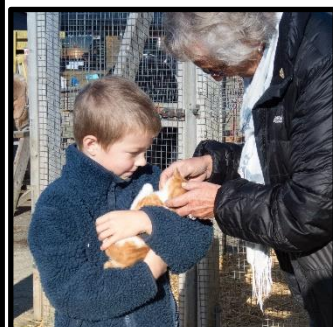
En Eventyrlig Tur

Pensjonistuniversitetets tur til Hoffman's eventyr ved operaen i Nordfjord 13-14.okt. 2016. Du vil finne en lang rekke bilder ved å gå inn på www.puiaa.no/bilderfraoperatur2016 (sett inn det korrekte) Her er et lite utvalg, og en kort tekst som prøver å vise hvor eventyrlig heldig vi var med hele turen.

Vi kjørte over Hareid, Årvik til Koparnes og kjørte til Hakkalagarden. Stedet er fullt av dyr og folk i en salig blanding.

Vi vandret rundt på egen hånd først. Audgunn ser ikke godt, og hadde glede av å klappe et av eslene.

En gutt på besøk passet veldig godt på katten.

Gulvet inne på låven er noe for seg selv. Det er nemlig glass hele veien i spisesalen, og det var ikke alle som turte å gå rett utpå når du ser kjellergulvet 8 meter under føttene dine.

Vi fikk nydelig gryterett, og Aina og hennes gode assistent, fortalte om gården og hvordan den hadde vokst og vokst. Det lyste engasjement lang vei. Et riktig vellykket besøk på denne gården.

De fleste av oss kjenner hotellet og Eli godt, og vi setter like stor pris på alt hotellet har å by på hver gang. Over et glass god vin og snitter fortalte Eli om bakgrunnen for operaen, og om selve operaen. Vår ypperlige sjåfør, Frode Haugen, kjørte oss opp, og etter litt leting etter to billetter, hadde vi 3 timers forestilling. Mye om Hoffman's eventyr er beskrevet både i bladet vårt og på nettsidene våre.

Se f.eks. ....

Vi fikk høre og se mye av høy klasse, og vi må bare få uttrykke vår store begeistring over de arrangementene som folk i Nordfjord har skapt. Sangere og medvirkende som spiller på de internasjonale scenene er en fryd. Spesielt interessant var det å se de fem lokale danserene – de fortjener skryt. Og så hadde vi moro av hunden som deltok, den var med i spillet, og måtte også frem på scenen under avslutningen, til ekstra applaus. Det er ikke noe bedre noe annet sted!

Været var eventyrlig første dag, helt til vi kom ned til Nordfjorden lang vest. Da kjørte vi rett inn i tåken. Spenningen var derfor stor da vi startet neste dag, om vi kunne kjøre Nordfjord panorama som planlagt, eller om vi måtte kjøre den vanlige veien. Heldigvis valgte vi panoramaveien på nordsiden av fjorden. Veien er smal og en utfordring å kjøre for enhver, men spesielt med buss. Frode kjørte profesjonelt - og som vi etterhvert måtte innrømme: Ingen av oss bremset med høyrefoten én eneste gang!

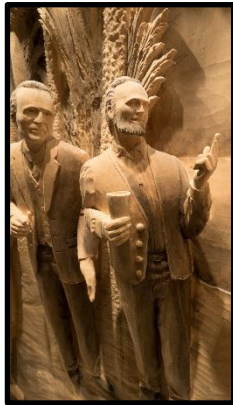
Igjen ble det helt spesielt. Luften var krystallklar, men tåken lå fremdeles hele fjorden innover til Stryn. Det var et spennende syn å se landskapet over «sjøen» av tåke der nede. Flere bilder ligger på nettsidene.

Velsmakende lunsj spiste vi på Peer Gynt-museet på Hellesylt.

<http://peergyntgalleriet.no>

Deretter satte vertinnen i gang forestillingen som med lys, fortelling og musikk satte oss inn i verket som Oddvin Parr hadde laget gjennom 13 år.

Denne lille detaljen kan du studere mer nøyaktig på nettsidene, men legg merke til at figurene vokser ut av hele trestykket. Hvert panel er ca. 1,5 m bredt og over 2 meter høyt, og det vi spurte oss om var hvor tykk planken må ha vært i utgangspunktet? Det må ha vært minst ut til *Presten i Borgund's* høyre hånd. Det er ikke lett å fatte hvordan Parr har greid å skape tredimensjonale figurer ut av ett stort stykke tre? Og hva slags tre? Arbeidet er enestående!

På veien hjem ble vi enige om at hele turen hadde vært som et eventyr, ikke bare Hoffmans. Stor takk til Guri og Herbert for arrangementet, og en ekstra takk til vår gode hjelper underveis, Turid Osen. Frode kjørte prikkfritt, og alle vi møtte på Hakallagarden, Nordfjord hotell og Peer Gynt-museet var dyktige mennesker som vi hadde glede av.

Neste år er temaet en nyskrevet opera om Sildeeventyret. Vi var noe skeptisk til Fotballoperaen, men der sa Eli at den hadde vært en stor suksess på linje med de gamle og kjente. Vi gjør oss derfor klar til å reise til operaen i Nordfjord i oktober 2017 også.

Sjur